

10 otázek pro... Jaroslava Baiera

eFocus

Jaroslav Baier je od ukončení studia na Právnické fakultě University Karlovy v roce 2010 advokátním koncipientem v pražské kanceláři Allen & Overy. V rámci této praxe se zaměřuje především na oblast práva obchodních společností, pojišťovnictví, insolvence a ochranu osobních údajů. Dlouhodobě spolupracuje s několika neziskovými organizacemi v oblasti pro bono. Za svou činnost na tomto poli získal titul Právník roku 2012.

Deset slov o sobě.

Pro právníka je deset slov na jakékoli téma strašně málo.

Kdybyste nebyl právníkem, čím byste byl?

... tak třeba hráčem na tubu v žesťovém orchestru. Ba ne, k tomu (by) mi chyběl talent. No tak třeba průvodcem v muzeu, například v Rožnovském skanzenu... Dokáží si sebe sama představit v řadě jiných profesí, které mají s advokací společné to, že jsou kreativní. A kdo ví, třeba některé z nich jednou vyzkouším....

Nevýhody vašeho povolání?

Nic nového pod sluncem - vysoká odpovědnost, stres, nízký práh tolerance vůči jakýmkoli chybám, vysoká očekávání klientů i kolegů a časová náročnost. Ve skutečnosti se to ale dá všechno přežít a jednou za čas si člověk dokonce může i říci „zvládnul jsem to“. To platí samozřejmě za předpokladu, že si to člověk neříká moc často a nic při té sebechvále nepřehlédne.

Jaký byl Váš nejhorší den v práci?

Každý, který trval déle než 24 hodin...

Která osobnost symbolizuje spravedlnost?

Kromě často zmiňovaného sv. Yva nebo zobrazované alegorie spravedlnosti nesmíme zapomenout na našeho Krakonoše (u našich německých spolu-horalů též jako Rubezahl), který byl natolik rozhodným zastáncem sociálních práv porobených sedláků, že by se od něj i dnes mohl každý francouzský odborový svaz mnohému přiučit... Z osobností toho o trochu reálnějšího světa se mi z řad české advokacie spontánně vybavují jména Otakara Motejla nebo Dagmar Burešové. Také některé špičky české justice na tom dle mého názoru nejsou vůbec špatně, mám na mysli Pavla Rychetského, Josefa Baxu nebo dnes již senátorku Elišku Wagnerovou. Jinak se ale domnívám, že profese advokáta má tu výhodu, že pokud se dělá poctivě, dobře a se zápallem, může se po určitém čase stát minimálně pro vlastní klienty „garantem spravedlnosti“ každý advokát. A to není málo.

Kdo na Vás měl ve Vašem profesním životě největší vliv?

Těžko jednoznačně identifikovat konkrétní osobu. Vzal bych to tedy od Šumavy k Tatrám, od rodiny, přes přítelkyni, kamarády a spolužáky z fakulty až po kolegy z pražské kanceláře Allen & Overy. Nezanedbatelný profesní i osobní vliv na mě měla rovněž má alma mater, pražská právnická fakulta, ačkoli ne vždy mě ovlivňovala tak, jak jsem si představoval, že by ovlivňovat měla...

Nejméně přehledný předpis a proč?

Myslím, že nepřehledné nejsou v první řadě právní předpisy, ale proces jejich schvalování a v některých případech i následný výklad našich soudů. Z toho pohledu považuji za jeden z nejnepřehlednějších předpisů obchodní zákoník.

Proč jste se rozhodl stát se právníkem? A co byste poradil lidem, kteří by rádi vstoupili do právních vod.

Mé primární motivy nebyly nijak vznešené - sázka na univerzálnost vzdělání a jeho velkou praktičnost. Další pohnutkou bylo také to, že se na právech nevyučovala matematika, fyzika ani chemie. Dnes jsem té poněkud intuitivní volbě velice rád. Lidem kteří by rádi vstoupili do právních vod, je obecně velice těžké radit, protože škála motivací s jakou na studium nastupují, je patrně jedna z nejširších ze všech myslitelných profesí. Mohu tedy hovořit jen za sebe a konstatovat, že pokud bych studoval ještě jednou, daleko více času bych věnoval studiu teorie a obecných principů, protože dobré porozumění fundamentům práva dělá z právníka mistra v řešení konkrétního právního problému.

Jak si vyčistit hlavu?

Krátkodobě duševně - diskuze s naší partou kamarádů (právníků) na jakékoli téma, především díky společné schopnosti zaujmout jednoznačné a neochvějné stanovisko k jakémukoli problému, který tíží planetu Zemi. Krátkodobě fyzicky - pravidelný pondělní basketbal, v létě tenis a chůze po horách, v zimě běžky a lyžování. Dlouhodobě fyzicky i duševně - cesta kamkoli mimo Evropu.

Nesplněný sen?

Ten „nej“ nesplněný sen si ponechám pro sebe a budu doufat, že jednoho dne dojde naplnění. Z další mohutné hromady nesplněných snů bych patrně vybral jeden, který si snad brzy splním - cesta po Íránu.

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů , judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [10 otázek pro ... Barboru Paclíkovou](#)
- [10 otázek pro ... Jana Jiráčka](#)
- [10 otázek pro ... Kateřinu Mikulovou](#)
- [10 otázek pro ... Martina Dančišina](#)
- [10 otázek pro ... Šárku Doležálkovou](#)
- [10 otázek pro ... Miroslava Různara](#)
- [10 otázek pro ... Vojtěcha Hanzala](#)
- [10 otázek pro ... Marka Netáhla](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Karo](#)
- [10 otázek pro ... Michala Lieskovana](#)
- [10 otázek pro ... Davida Urbance](#)